

UZASADNIENIE

Posel do Parlamentu Europejskiego Pan Łukasz Kohut zwrócił się do Prezydenta Miasta Rybnika oraz Przewodniczącego Rady Miasta Rybnika z propozycją zmiany nazwy „Placu Teatralnego” na „Plac Teatralny im. Kazimierza Kutza”, dla której uzyskał akceptację u Pani Iwony Świętochowskiej-Kutz.

Propozycję zmiany nazwy placu Posel do Parlamentu Europejskiego Pan Łukasz Kohut motywuje zasługami Pana Kazimierza Kutza dla polskiej i śląskiej kultury oraz sztuki teatralnej i kinowej.

Pan Kazimierz Kutz urodził się 16 lutego 1929 roku w Szopienicach. Pochodził z rodziny robotniczej. Uczęszczał do gimnazjum w Mysłowicach. W latach 1949-1954 r. studiował na Wydziale Reżyserii w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Łodzi. Swoją drogę filmową rozpoczął w 1954r. zatrudniając się jako asystent Andrzeja Wajdy przy realizacji filmu „Pokolenie”. 5 lat później miał miejsce Jego debiut reżyserski- film „Krzyż walecznych”.

W swoim dorobku reżyserskim ma ponad 20 filmów, 6 z nich dotyczy problematyki Górnego Śląska („Sól ziemi czarnej”, „Perła w koronie”, „Paciorki jednego różańca”- zwane trylogią śląską). Wyreżyserował również około 20 spektakli teatru żywego planu („Kartoteka”, „Na czworakach”, „Spaghetti i miecz”, „Damy i Huzary”), a także wiele spektakli Teatru Telewizji. Dodatkowo w latach siedemdziesiątych XX w. pełnił rolę głównego reżysera telewizji w Katowicach oraz pełnił funkcję przewodniczącego w Komitecie Porozumiewawczym Stowarzyszeń Twórczych i Naukowych w Katowicach. Jest twórcą Zespołu Filmowego „Silesia”. Był wykładowcą na Wydziale Radia i TV Uniwersytetu Śląskiego oraz współorganizatorem I Kongresu Kultury Polskiej w Warszawie.

W 1981 roku został internowany. Za powód internowania podano utrzymywanie kontaktów z działaczami antysocjalistycznymi, oraz negatywny stosunek do władz partyjnych i rzeczywistości społeczno-politycznej w kraju. W 1986 roku wrócił do Warszawy. Pomimo tego, nigdy nie zerwał więzi łączących z Górnym Śląkiem. W latach 1989-1991 piastował stanowisko dyrektora ośrodka TVP w Krakowie.

W plebiscycie organizowanym przez Gazetę Wyborczą zajął pierwsze miejsce na najwybitniejszego Ślązaka XX wieku. W roku 1997 zyskał tytuł Doktora Honoris Causa Uniwersytetu Opolskiego.

Za swój dorobek artystyczny otrzymał wiele tytułów i nagród. Słowem i kamerą malował obrazy niezapomniane, które uczyły i będą uczyć kolejne pokolenia jak czuć, myśleć i być dumnym ze swojej tożsamości.